

Římsa

Římskokatolická farnost Přebyslav

10. dubna 2022 | XXII. ročník | duben

"Naděje je silnější než smrt, mír je silnější než válka."

Papež František

Beseda s Maxem Kašparů | 21. 3. 2022
foto Jan Zrzavý

Slovo kněze

Vždycky je naděje!

Prvního dne v týdnu časně ráno přišly (ženy) ke hrobu a nesly vonné oleje, které si připravily. Nalezly kámen od hrobu odvalený, a když vešly, tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly v rozpacích, najednou u nich stáli dva muži v oslnivě bílém rouchu. Zmocnila se jich bázeň a sklopily oči k zemi. Muži jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám říkal, když byl ještě v Galileji: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát.“ Vzpomněly si na ta jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti (učedníkům) a všem ostatním. Byly to Marie Magdalská, Jana a Marie, (matka) Jakubova; a ještě některé jiné, které byly s nimi, to všechno pověděly apoštolům. Těm ta slova připadala jako plané řeči a nevěřili jim. Petr se však zvedl a běžel k hrobu. Naklonil se dovnitř a viděl jen pruhy plátna. Vrátil se celý udiven nad tím, co se stalo (Lukáš 24, 1 – 12).

Nalezly otevřený hrob, odvalený kámen. Znamení, které mohly ženy v dané chvíli číst všelijak. Zejména když vešly dovnitř, a tělo Pána nenašly. Události spojené s Ježíšovým utrpením možná nevzbuzovaly naději. Nikdo nedokázal správně porozumět oznámením o tom, že syn člověk musí zemřít a znovu povstane k životu. V tragických událostech se obtížně hledá naděje a povzbuzení, dějí se jako v temnotě a noci. Kde je Ježíš při všech hrozných událostech, které se odehrávají kolem nás? Je nad nimi? Jistě ano, ale je především v nich, jako ten, kdo se připojuje ke všem nespravedlivě křižovaným ve všech obdobích lidských dějin. V tom je naděje, když čelíme otevřenému hrobu. Ježíš je ten, který trpí, zemře a třetího dne vstane. Jeho přítomnost v utrpení člověka je naděje pro nás všechny. Prosme naléhavě za mír na celém světě, a jak můžeme osvědčujeme lásku k trpícím a potřebným, jak nás náš Pán učí. Požehnané Velikonoce a hlubokou víru v Boží přítomnost ve všem těžkém, co prožíváme i naději, že máme podíl i na jeho vítězství nad hříchem a smrtí.

P. Pavel Sandtner

Pastorační plán

Akce na duben 2022

10. 4.	Květná neděle; 17.00 křížová cesta od hesovské Savencie ke kříži mezi Dvorkem a Uhrami. Zakončeno prohlídkou hotových zastavení pro novou křížovou cesty v areálu kovárny Petra Štáfla
12. 4.	16.30-18.00 misijní klubko na faře
14. 4.	Zelený čtvrtek; po bohoslužbě symbolická poslední večeře na faře; do 21.00 adorace
15. 4.	15.00 Velkopáteční obřady Adorace od 17.00 do 14.00 následujícího dne
16. 4.	19.00 Velikonoční vigilie
17. 4.	Zmrtvýchvstání Páně; sbírka na křížovou cestu
19. 4.	16.30-18.00 setkání dětí na faře
23. 4.	9.00 Velikonoční mše svatá v DPS
29. 4.	19.30 setkání mládeže na faře
30. 4.	16.00 Velikonoční koncert
1. 5.	15.00 farní káva a setkání s uprchlíky
Návštěvy nemocných	
Dle aktuálních ohlášek či osobní domluvy.	

Papež František

Papež: Bůh nám vždycky dává další šanci

(Promluva papeže Františka před modlitbou Anděl Páně, 20. března)

Milí bratři a sestry, šťastnou neděli!

Jsmo v srdci postní cesty a dnes nám evangelium představuje

Ježíše, který komentuje některé události. Zatímco má ještě v živé paměti vzpomínku na osmnáct lidí, kteří zemřeli při zřícení věže,

dozvídá se o několika Galilejcích, které Pilát nechal zabít (srov. Lk 13,1). A zdá se, že tyto tragické zprávy provází otázka, kdo za tyto hrozné události může. Možná se tito lidé provinili více než ostatní a Bůh je potrestal? To jsou otázky, které se vždy znovu vynořují. Když nás zahltní zprávy o zločinech a my se tváří v tvář zlu cítíme bezmocní, často si klademe otázku: Je to snad Boží trest? Posílá na nás válku nebo pandemii, aby nás potrestal za naše hříchy? A proč Bůh nezasáhne?

Musíme být pozorní: když nás trápí zlo, riskujeme, že ztratíme jasnost, a abychom našli snadnou odpověď na to, co nedokážeme vysvětlit, nakonec obviňujeme Boha. A mnohokrát odtud pochází ošklivý a špatný zvyk rouhání. Kolikrát přičítáme svá neštěstí Jemu, přičítáme neštěstí světa Tomu, který nám naopak vždy ponechává svobodu, a proto nikdy nezasahuje vnucováním, nýbrž jen navrhováním; Tomu, který nikdy nepoužívá násilí a skutečně trpí za nás a s námi! Ježíš ve skutečnosti odmítá a důrazně zpochybňuje myšlenku přičítat Bohu naše zlo:

lidé, které zabil Pilát, a ti, kteří zemřeli pod věží, nebyli o nic víc vinni než ostatní a nejsou obětí nemilosrdného a mstivého Boha, který neexistuje! Zlo nikdy nemůže pocházet od Boha, který "s námi nezachází podle našich hříchů" (Ž 103,10), ale podle svého milosrdenství. To je Boží styl. Nemůže s námi jednat jinak. Vždy se k nám chová milosrdně.

Ježíš však říká, že místo abychom obviňovali Boha, musíme se podívat do svého nitra: je to hřích, který způsobuje smrt; je to naše sobectví, které rozbíjí vztahy; jsou to naše špatná a násilná rozhodnutí, která rozpoutávají zlo. Na tomto místě Hospodin nabízí skutečné řešení: co to je? Obrácení: "Jestliže se neobráte," říká Pán, "všichni stejně zahynete" (Lk 13,5). Je to naléhavá výzva, zvláště v této postní době. Přijměme ji s otevřeným srdcem. Obraťme se od zla, zřekněme se hříchu, který nás svádí, otevřeme se logice evangelia, protože tam, kde vládne láska a bratrství, zlo už nemá moc!

Ježíš však ví, že není snadné se obrátit, a chce nám v tom

pomoci; že mnohokrát upadáme do stejných chyb a hříchů; že jsme znechuceni a možná se nám zdá, že naše odhodlání k dobru je ve světě, kde vládne zlo, zbytečné. A tak nás po své výzvě povzbuzuje podobenstvím, které vypráví o Boží trpělivosti: musíme myslet na Boží trpělivost, na Boží trpělivost s námi. Nabízí nám útěšný obraz fíkovníku, který v určený čas nenese ovoce, ale není pokácen: je mu dán další čas, další šance. Líbí se mi, že dobré jméno pro Boha by bylo "Bůh další šance": vždycky nám dává další šanci, vždycky, vždycky. To je jeho milosrdenství. Tak to s námi Pán dělá: neodřízne nás od své lásky, neztrácí srdce, neunavuje se vracet nám důvěru s něhou. Bratři a sestry, Bůh v nás

věří! Bůh nám důvěřuje a doprovází nás trpělivostí, Boží trpělivostí s námi. Není sklíčený, ale vždy v nás vkládá naději. Bůh je Otec a dívá se na vás jako otec: jako nejlepší otec nevidí výsledky, kterých jste ještě nedosáhli, ale plody, které ještě můžete přinést; nepočítá vaše chyby, ale povzbuzuje vaše možnosti; nezabývá se vaší minulostí, ale s důvěrou sází na vaši budoucnost. Protože Bůh je nám blízko, je nám nablízku. Boží styl – nezapomínejme: blízkost, je blízko, s milosrdenstvím a něhou. A právě tak nás Bůh doprovází: blízký, milosrdný a něžný.

Prosme tedy Pannu Marii, aby nám dala naději a odvahu a aby v nás zažehla touhu po obrácení.

Eliška Pometlová

Papež: Bůh nám vždycky dává další šanci. Dostupné z

< <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2022-03/angelus-nedele-20-3.html> > [cit. 2022-03-27]

Mikroblog o životě z víry

A co dárcovství orgánů, transfúze krve a silné léky?

**Tweetuj
s BOHEM**

Závažná lékařská rozhodnutí, která se dotýkají života a smrti, vyvolávají spoustu otázek, na které nelze odpovědět prostým ano nebo ne.

Je velmi důležité o těchto věcech důkladně přemýšlet, stejně jako o našich povinnostech vůči našim bližním a o tom, jak se k sobě navzájem chovat.

Darování orgánů a transfúze krve

Podle papeže Benedikta XVI. je darování jednoho nebo více orgánů na pomoc druhému člověku konkrétním projevem křesťanské lásky. Totéž platí o darování krve. Je třeba zdůraznit, že to musí být dar: nikdo by k takovému darování neměl být nucený. Lidské orgány a krev se nesmí kupovat ani prodávat. Dárcovství nesmí vést k nepřijatelnému hazardování s lidským životem; životně důležité orgány je možné odebrat až po smrti. Proto je tak důležité vědět, jestli je člověk skutečně mrtvý. Kromě toho může své tělo darovat k lékařskému výzkumu pro dobro studentů nebo vědců. Takový výzkum musí vždy respektovat důstojnost lidského života a lidské ostatky musí být řádně uloženy k odpočinku. Někdy se do lidského těla transplantují tkáně nebo orgány zvířat. Říká se tomu xenotransplantace. To vyžaduje opatrnost. Jaké jsou účinky toho, jestliže se do lidského těla transplantuje srdce prasete? Pokud to však lidem pomůže k životu, může to být dobré řešení. Musí být vždy respektována důstojnost lidské osoby. Musíme mít úctu také ke zvířeti, které používáme k vlastním účelům.

Co když léky život neprodlužují, ale zkracují?

Je těžké dívat se na trpícího člověka, obzvláště na toho, koho máme rádi! Naštěstí existují různé způsoby, jak zmírnit bolest, jako třeba morfiu. Problém je v tom, že morfiu, stejně jako jiné léky ulevují od bolesti, může smrt uspišit. Znamená to, že musíme být opatrní. Pokud je cílem léku ulevit člověku od bolesti, může mu být podaný, i když to bude znamenat zkrácení jeho života, což je nezamýšleným vedlejším účinkem tohoto prostředku. Poskytnout pacientovi úlevu od bolesti je projevem láskyplné pozornosti a péče. I když není možné zmírnit každou lidskou bolest, euthanasie není nikdy přijatelným řešením.

Můžu léčbu odmítnout?

Určitý druh léčby může způsobit velkou bolest a utrpení. Je pochopitelné, že člověka děsí vzít si lék, po kterém se bude cítit naprosto hrozně. Z tohoto důvodu někdy lidé, kteří si mohou například prodloužit život chemoterapií nebo ozařováním, tuto léčbu odmítnou. Není pravda, že bychom byli povinni zůstat na živu za každou cenu. Není však správné odmítnout zákrok, který má dobrou šanci na úspěch, jenom proto, že působí určité utrpení. Pro křesťany může být utrpení cestou, jak se skrze Krista přiblížit Bohu. Někteří lidé odmítají lékařskou pomoc, protože si myslí, že by se měli jednoduše smířit se vším, co se jim stane. Protože nás však Bůh stvořil ke svému obrazu dostali jsme schopnost přemýšlet, a proto bychom se měli snažit hledat cesty, jak svůj život a své zdraví zachovat. Musíme proto dělat všechno možné, abychom kvalitu svého života zlepšili a zůstali přitom v rámci rozumných, etických a morálních hranic.

Dárcovství krve a orgánů má velkou hodnotu. Vystavovat svůj život zbytečnému nebezpečí je špatné: své tělo jsi dostal/a od Boha.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 400-401)

Eliška Pometlová

REMERY, Michel. Tweetuj s Bohem: #velký třesk, modlitba, Bible, sexualita, křížové výpravy, hřích, povolání... Přeložil Magdaléna ŠOBÁŇOVÁ. Praha: Paulinky, 2016. ISBN 978-80-7450-214-9

Úvahy, myšlenky

Na peklo stačíme sami...

V jedné kratičké básni téměř neznámého, v roce 2015 zesnulého politického vězně, moravského básníka, spisovatele a publicisty Karla Vysloužila, v níž se zamýšlí nad naší špatně pochopenou svobodou, jsem našel tento pozoruhodný verš: ... *na peklo stačí si sami* ... Vskutku, není nic snazšího než si navzájem udělat peklo. Již na této Zemi. A nemusí zrovna jít

o události typu současné brutální Putinovy válečné agrese na Ukrajině, či již dva roky trvající pandemie covidu... Často stačí pouhá sousedova závist. Jak to, že k vítězství zla stačí, aby dobří lidé nedělali nic? Jak to, že zašlápnout brouka umí každý hloupý kluk, ale nikdo na světě neumí brouka udělat? Jak to, že o dobro je třeba stále usilovat? Jak to, že nekonat to, co máme konat, je vina? A odkud se dozvídáme, *co máme konat*?

To jsou otázky stejného rodu jako tyto: Jak to, že teplo nikdy nepřechází ze studenějšího tělesa na teplejší? Jak to, že bez stálého přísunu energie, ať už ve smyslu fyzikálním, nebo duchovním, všechny živé i neživé systémy tíhnou ke stálému zvyšování entropie (=míry neuspořádanosti), k rozpadu, k zániku? Jak to, že věci obvykle zůstávají stále na stejných místech? Vždyť je to stejný zázrak, jako kdyby byly pokaždé někde jinde. Dalo by se ale žít ve světě, kde by se věci samovolně přesouvaly pokaždé někam jinam? Je mnoho toho, o čem víme pouze, *jak* tomu je, ale na otázku, proč tomu je právě tak, ani nejnynější věda odpověď nedává.

Je zřejmé, že platnost přírodních zákonů nemůžeme podrobit libovolné ideologii nebo hlasování v parlamentech. Je na čase uznat, že *přirozený mravní zákon*, který stanoví, jak se chovat, abychom mohli žít na této planetě v pokoji a prosperitě, je ve vztazích mezi lidmi tím, čím je ve fyzice například zemská tíže, gravitace. Geniální fyzik, Isaac Newton, *popsal tuto univerzální sílu*, která působí bez ohledu na naše přání teprve v roce 1687. Zemská tíže, gravitace, se nás *neptá*, zda ji naše ideologie připouští. Most, který bude navržen bez ohledu na její působení, nejspíše spadne. Podobně padly některé totalitní ideologie, které odmítaly přirozené hospodářské zákony, zejména soukromou iniciativu a soutěž.

I děti našich dětí budou muset nějak žít. A právem se lze obávat, že to nejspíš nebude žádný světlý zítřek, ani ráj. Pokud se naše chování *zásadně nezmění*, je pravděpodobné, že jejich údělem bude *spíše to peklo*. Nejen to, v čem žijeme dnes, ale i nezvratné důkazy, které nám podává historie, svědčí o tom, že *sami* na víc, než na peklo nestačíme. Abychom našim potomkům odkázali víc, musíme připustit objektivní platnost přirozeného mravního zákona zformulovaného v *Desateru* a završeného *Evangelii*. Tento zákon má

lidstvo k dispozici nejméně po dvě tisíciletí. Jak to, že gravitaci jsme se již naučili jakž takž respektovat přesto, že její pravidla známe tak krátce, zatímco přirozený mravní zákon stále ještě nejsme většinou ochotni vzít na vědomí?

Není to tím, že šířitelé nových ideologií, kteří hlásají, že *vše je dovoleno*, bezohledně *vydělávají* na lidské (ale i naší) lenosti, chtivosti, nevzdělanosti či bídě? Není jejich působení nesrovnatelně nebezpečnější, než šíření omamných drog? Co na tom, že jejich ideologie jednou padnou tak, jako už padly některé totality? Délka historických procesů není srovnatelná s délkou trvání lidského života. *Oni si vydělají*. Co na tom, že jednou přijde účet? *Oni si užijí. A nezúčastnění to zaplatí*.

Mnohé nasvědčuje tomu, že platí slova básníka a jen „*na peklo stačíme sami*“. Přesto věřím, že něco tak hrozného jako peklo už zde na zemi *většina z nás nechce*. Ani pro sebe a snad ani pro své potomky. Právě proto musíme přestat *nečinně přihlížet*. Právě proto se musíme znovu vydat na onu téměř *zapomenutou cestu* zpátky. To však znamená *jít proti proudu*. Co na tom? Jedině tato cesta vede totiž k pramenům.

Pavel Jajtner, D.G.

Dlouhé čekání

Trpělivost nikdy nepatřila k mým výrazným přednostem. Ale za léta života, v nichž jsem byla pravidelně trénována, jsem přece jen trochu vychladla, zpokorněla a ztišila se. Co taky člověku zbývá. Došla jsem k zajímavému postřehu – dlouhým čekáním zemdlívá srdce. Když se začalo rýsovat, že se holky opravdu od nás odstěhují, a plánovali jsme, který nábytek, které předměty a knihy si vezmou s sebou, bylo mým velkým potěšením a náplastí na smutek z rozloučení navrhování nové podoby našeho bytu. Nejvíce ze všeho jsem se těšila na novou knihovnu do předsíně. Představovala jsem si, jak bude vypadat, kreslila si její plány a počítala, kolik

zhruba knih nám zbude a jak je tam umístíme. Úmyslně jsem však své nadšené očekávání tlumila. Nechtěla jsem netrpělivě tlačit na muže, aby knihovna stála, jen co se na ni uvolní prostor. Přála jsem si projevit svou zralost a být pěkně trpělivá. Tak jsem o knihovně nemluvila, nákresy jsem schovala do šuplíku a vždycky, když jsem o ní chtěla začít snít, rozhodla jsem se myslet na něco jiného. Chtěla jsem být ukázněná a moudrá. Zakázala jsem si prohlížet časopisy o bydlení s tématem knihovny, protože jsem nechtěla podporovat svou nedočkavost. Bylo to takové sebemrskáčské potěšení. Můj muž se opravdu snažil. Věděl, že je pro mne těžké, že jsme doma najednou sami. Věděl, že je mi smutno, a chtěl mi udělat radost. Ale byl pořád ještě školní rok a bylo třeba počkat, až skončí. Pak bylo nutné nakoupit materiál a ten zpracovat. Nařezat, namořit, nalakovat. Byla jsem andělsky trpělivá. Svě nadšeně poskakující srdce jsem vždycky připlácla, ať je hodné. Vůbec jsem nepobízela muže ke spěchu, ani se neptala, kdy už to bude. Sestavování police zabralo docela dost času, protože to byla náročná operace. Když byla dokončena a já jsem zaplnila police knihami, zjistili jsme, že police se pod jejich tíhou prohýbají a bude potřeba je ještě vyztuzit. Všechny knihy jsem tedy zase vyskládala, a když pak byly police řádně vyztuzeny, rovnala jsem je tam podruhé. Byla jsem tak unavená tou trpělivostí, že už jsem neměla sílu se pořádně radovat. Mé obvykle tančící emoce jen tak poskočily a lehly. Nějak to vyčpělo. Máme opravdu krásnou knihovnu. Jsem za ni vděčná a mám z ní radost. Bylo vzrušující vymýšlet její systém a podle něj řadit knihy. Ale taky už vím, že dlouhým čekáním zemdlívá srdce. Je to někde v Přísllovích a je to pravda. Jak jsem si nedovolila divoce se těšit a očekávat, nedokázala jsem pak ani divoce prožít svou radost. Možná bych se mohla radovat z toho, jak jsem hezky trpělivá, ale řeknu vám, nedá se to srovnat.

*Převzato z knihy *Vůně prázdného pokoje*
Lenka Omesová*

*PINKNEROVÁ, Hana. *Vůně prázdného pokoje*. V Praze: Karmelitánské nakladatelství, 2020. ISBN*

978-80-7566-176-0.

Ze života farnosti

Z farní kroniky (9)

V roce 1990 při malbě kostela byli natřené dveře, opraveno kamenné ostění, proveden byl nátěr okapů. Na faře byla opravená jedna místnost v prvním patře, opravená všechna okna a v kuchyni osazeny okenní mříže. V roce 1991 byla provedena oprava střechy fary. Během určitého období dochází k velkým opravám a úpravám kaple, které byla opravena střecha, dán byl nový nátěr venkovní omítky. Uvnitř byla dána nová dlažba, zavedeno, elektrické osvětlení, vytápění akumulacími kamny. Pořízen byl obětní stůl, ambon, zpovědnice, proveden nátěr lavic a zřízen nový svatostánek. Také byly zakoupeny nové přenosné varhany.

V květnu 1992 byla udělována svátost biřmování biskupem Otčenáškem. Biřmovanců bylo 115. V tomto roce byla opravena a natřena brána pod věží a prořezávka lip u kostela. V roce 1993 byly dány nové okapy s nátěrem na jižní straně.

V červnu 1994 oslavil P. Jan Cimburek 50. výročí kněžství. Dne 27. listopadu 1994 byly posvěceny zvony Maria (395 kg) a Jan (293 kg). Svěcení bylo spojeno s vysvěcením opravené kaple zasvěcené Neposkvrněnému početí Panny Marie.

V roce 1995 se setkání s papežem na Svatém Kopečku zúčastnilo 18 mladých. Od jara do podzimu probíhala brigádnicky oprava omítky jižní strany, včetně svodů a rámu oken a uvnitř kostela bylo nainstalováno elektrické zabezpečovací zařízení.

V roce 1996 se pokračovalo s opravou omítky. Báň věže a střechy hospodářských budov na faře dostali nový nátěr. V Nových Dvorech byla opravená kaplička, do které byl namontován nový zvon (56 kg). Ve filiálním kostele v Žižkově Poli byly provedeny vnitřní omítky. V roce 1997 byl pořízen a vysvěcen zvon (65 kg) v Modlíkově na budově obecního úřadu, kde byla postavena zvonice.

Při příležitosti 1000. výročí mučednické smrti sv. Vojtěcha navštívil naši vlast papež. V sobotu 20. června 1997 se v Praze uskutečnilo opět

setkání mládeže s papežem za účasti 45 mladých z farnosti. Další věřící se vypravili do Prahy další den.

V lednu roku 1998 se dožil 90. let člen pěveckého sboru pan Oldřich Kletečka a dne 1. února nastoupil na duchovní zprávu P. Vladimír Novák, který měl ve svém programu též i práci s mládeží, která brzy potom navštívila centrum mládeže Vesmír v Orlických horách. 28 mladších dětí se zúčastnilo letního tábora v Havlíčkově Borové. V tomto roce dne 26. září byl jmenován po Karlu Otčenáškově jeho nástupce Dominik Duka.

Od jara do podzimu probíhaly opravy v přízemí farní budovy a byla nainstalována kanalizace, voda, elektro, plyn a topení. Byla osazena nová okna, zhotovena podlaha a opraveny vnitřní omítky. Z bývalé uhelny byla vybudována moderní kuchyň, upraven byt pro kněze, pokojík pro návštěvy, koupelny a WC. Práci se zúčastňovalo na 150 brigádníků. Také v Žižkově Poli pokračovali opravy na fasádě a plechové části budov. Na popud P. Cimburka vytvořil sochař Roman Podrázský sochu Panny Marie s Ježíškem postavenou v parčíku před kostelem. Mariánský sloup byl posvěcen dne 7. listopadu biskupem Josefem Kajnekem za účasti asi 18 kněží, hostů a ostatních věřících,

V roce 1999 se začaly sloužit mše svaté ve čtvrtek večer před první nedělí v měsíci v Žižkově Poli. 33 žáků společně prožili farní jarní prázdniny v centru mládeže v Příchovicích a 38 mladých se zúčastnilo diecézního setkání mládeže. Byly provedeny opravy kapličky Božského srdce Páně v České Jablonné měděnou krytinou a namontován zvon (45 kg), který byl posvěcen při místní pouti 13. června. Dne 26 června byla udělena svátost biřmování 106 biřmovancům od biskupa Kajneka. Ten den byla posvěcena socha Piety, která je umístěna mezi věží a kaplí z vnější strany hradební zdi. Druhý den o pouti sloužil mši svatou zdejší rodák Michael Pometlo, který oslavil 25. výročí kněžského svěcení. Na letní tábor v Havlíčkově Borové odcestovalo 51 účastníků a 45 mladých se zúčastnilo celostátního setkání mládeže na Svaté Hoře. Dne 21. srpna se konal pohřeb P. Halíka. Podzimního setkání mládeže v Havlíčkově Borové se zúčastnilo 25 mladých. Od listopadu jsou vždy ve čtvrtek večer

slouženy mše svaté střídavě v kapli v Nových Dvorech, Olešence, České Jablonné, Dolní Jablonné a Žižkově Poli. Diecézního setkání mládeže se dne 20. listopadu zúčastnilo 29 mladých.

Již z jara bylo započato s dalšími úpravami farní budovy, a to v prvním poschodí. Vznikl prostorný sál, byl vybudován nový strop, elektrické vedení, plynové topení, osazena byla nová okna, položeny podkladní betony a nová dřevěná podlaha. Nový sál bude využíván pro setkání mládeže, rodin a na jiné hromadné akce. Úpravy byly ukončeny ve čtvrtek dne 9. prosince posvěcením místnosti a společným posezením. Dne 25. prosince se dožil 80 let farář Cimburek.

Pokračování příště.

Zdeněk Matějka

Pozvánka

Biblické postavičky

Historie

Biblické postavičky vznikly v 60. letech 20. století ve Švýcarsku v dominikánském klášteře Ilanz. Řádová sestra Anita Derungs dostala za úkol pomocí figur a jejich gest zachytit liturgický rok (Vánoce, půst, Velikonoce, mezidobí). Začala tedy výrobou pohyblivých postaviček do betléma. Pracovala s materiálem, který se nacházel v každé domácnosti nebo se dal levně pořídit – elektrický drát na ruce, sisalový provaz s drátem na nohy, zbytky látek a dřevo. Výroba postaviček byla postupně zdokonalována (významnou osobností je zde výtvarnice Doris Egli) a jejich použití se rozšířilo i na další biblické příběhy. Hlavním centrem kurzů výroby biblických postaviček nyní je město Schwanzenberg ve Švýcarsku.

Do České republiky se postavičky dostaly na přelomu tisíciletí prostřednictvím Českého katolického biblického díla (ČKBD), které má jako jediný subjekt u nás k výrobě postaviček licenci. Lektorka PhDr.

Marie Klašková provádí výrobou postaviček krok za krokem a také ukazuje, jak s nimi pracovat.

„Biblické postavičky slouží k aranžování biblických scén uprostřed našeho kruhu (společenství). Buď připravíme několik scén, které postupně znázorňují děj diskutovaného biblického textu, nebo máme scénu jednu, s níž postupně pohybuje a měníme ji. Člověk může také figurku vzít a promluvit za ni o tom, co právě čteme, může říci i více, než je psáno. A o to právě jde, to je porozumění textu,“ popisuje jednu z aktivit P. Petr Chalupa (vedoucí ČKBD).

Výroba

První možností je vypravit se do Olomouce a zúčastnit se 10denního intenzivního kurzu výroby postaviček v centru Olomouce, ve Stojanově koleji (Mariánská 7).

<https://biblickedilo.cz/prace-s-bibli-a-kurzy/aktualni-kurz/intenzivni-kurz-vyroby-biblickych-postavicek-olomouc-5/>

Letos se kurz koná 9. – 19. srpna a je možné přijet i jen na několik dní. Atmosféra na kurzu je úžasná, na postavičkách se pracuje celý den, ale můžete kdykoli vyrazit do města plného krásných kostelů a dobrých lidí.

Na kurzu (pokud zůstanete 10 dní) si vyrobíte 6-10 biblických postaviček (základní materiál na jednu postavičku stojí 250,- Kč), naučíte se s nimi pracovat. Můžete zde také zakoupit rekvizity (džbány, truhly, ošatky), doplňky (opánky, tašky, jarmulky) k postavičkám a také sady k samovýrobě – např. ovce či miminko (novorozený Ježíšek) nebo batole. Součástí kurzu výroby biblických postaviček je i praktická práce s vybraným úryvkem z Bible.

Vyrobít si jednu postavičku pak můžete na jeden a půl denním kurzu (pátek odpoledne a sobota celý den) pořádaném ve farnosti. Účastník kurzu dostane do ruky kostru, která je vyrobena v chráněné dílně ve Švýcarsku z drátu obaleného speciálním provazem (patent Doris Egli). Postavička má olověné nožičky (Anita Derungs), které jí dodávají stabilitu. Kostru je třeba postupně omotávat různými textiliemi, tělo vycpat umělým rounem. Nohy, ruce a obličej se potahují počesaným silonem v barvě kůže. Mužským i

ženským postavičkám se šijí šaty (včetně spodních kalhot a košil) z látek odpovídajících tehdejšímu vzorům (tedy žádné kostičky, květy a puntíky). Hlavička se vybrušuje ze zvláštního typu polystyrénu opatřeného tvrdnoucí vrstvou. Po zaschnutí (přes noc) se na hlavu nalepí vlasy. Postavičky záměrně nemají obličej (nelze vyjádřit smutek, zděšení, pláč, zoufalství postavičkou, která se usmívá), jejich hlavní vyjadřovací síla je v gestech. Práci zvládne ten, kdo umí vzít do ruky jehlu a nit. Během tvorby postavičky se hodně lepí a šije v ruce. Šaty jsou připravené, na stroji již ušité. Kurzy jsou určeny spíše pro dospělé účastníky nebo mládež.

Kostry k výrobě biblických postaviček se koupit nedají. Výroba postaviček je vázána na kurzy vedené odborně vyškolenou lektorkou. Biblickou postavičku může lektorka vyrobit na zakázku. Cena se pohybuje 1500-2000 Kč/kus.

Užití postaviček

Biblické postavičky lze s velkým užitkem uplatnit při praktické práci s Biblií. Je mnoho možností, jak postavičky využít při biblické práci s dětmi i dospělými. Pro biblické příběhy je zvláště vhodné:

1. Scénické ztvárnění některého vyprávění (např. postava nerozhodného Piláta v Janově vyprávění o utrpení).
2. Pomocí gestikulace postaviček vyjádřit vnitřní postoj nebo niterné dění biblických postav (např. postoj farizeje a celníka).
3. Rozestavit postavičky podle textu a vést nad nimi rozhovor (historizující nebo aktualizující).
4. Vyprávět biblický příběh a postavičkami přitom vyjadřovat postupně všechno, o čem se vypráví. Chápeme pak text ve všech vztazích.
5. Vytvořit postavičkami biblický kontext. Takto se objeví souvislosti a také kontrasty (např. v podobenství o marnotratném synu, u Ježíšovy hostiny s hříšníky).
6. Vytvořit scény, které jsou ve vzájemném kontrastu atd.
7. Mnoho lidí využívá biblické postavičky pro práci s Biblií v rodině s dětmi (zachytí si scénu z nedělního evangelia a pak ji mají celý týden „na očích“).

Kurz výroby postaviček v Přibyslavi

Termín - 07. 10. 2022 - 08. 10. 2022

Čas: pátek: 17.00 - 20.30, sobota: 8.30 – 17.00 (společný oběd na faře)

Počet účastníků: nejméně 12, maximálně 25. Přihlásit se je nutné na celý program.

Na kurzu zvládnete vyrobit jednu dospělou postavičku (zruční zvládnou i jednu dětskou). Je na vás, budete-li si ji chtít nechat, nebo ji darovat přibyslavské farnosti a tím rozšířit a zpestřit stávající soubor.

Přihlášky přijímá Ludmila Kachlíková – lida.jajtnerova@seznam.cz

S sebou: ostré nůžky na papír, ostré špičaté nůžky na manikúru, jehly, špendlíky, nitě (barevné – hlavně nějaké odstíny hnědé), reznou nit, lepidlo na papír v tuhé tyčince – pouze značky Pritt (červený obal, je sice dražší, ale jako jediné drží, asi 30 g, tj. střední velikost; také bude na kurzu na prodej), popř. peníze na rekvizity k postavičkám

Ludmila Kachlíková

Pán v pravdě vstal

(hymnus z benediktinského antifonálu)

*Jitřenka zářící vstává, nebesy slávy zpěv letí,
též zemi zaznívá chvála, žalem lká temné podsvětí.*

*Mocný Král, hrdina slavný, zpřetínal okovy smrti
a rozrazil pekel brány, z otroctví vyvedl děti.*

*Ač kámen hrob uzavírá, zbitého hlídají stráže,
on vzhůru vítězně stoupá, kolem něj vítězná záře.*

*Tu utichá všech nářků sten, bolestí žár se utiřil,
neb Pán dnes z hrobu vyšel ven, jak anděl Páně oznámil.*

Pánu ať chorál slavný zní, neboť on právě z hrobu vstal,

Otcí i Duchu vítězství navěky ať zní píseň chval.

11.4.	7.30	<i>Pondělí Svatého týdne</i>
12.4.	18.30	<i>Úterý Svatého týdne</i> Za rodiče Kárníkovy, rody z obou stran a duše v očištění
13.4.	7.30 18.30	<i>Středa Svatého týdne</i> Na dobrý úmysl Olešenka
14.4.	18.00	<i>Zelený čtvrtek</i> Na poděkování za dar eucharistie a svátostného kněžství
15.4.	15.00	<i>Velký pátek</i> Velkopáteční obřady
16.4.	19.00	<i>Bílá sobota</i> Za farnost
17.4.	8.00 9.30 11.00	<i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i> Za Josefa Pokorného, rodiče a sourozence Za Vlastu a Miloslava Kasalovy, dceru Lidušku, syna Miloslava a celý rod Řezníčků a Vlad'ku Kolkovou Stříbrné Hory
18.4.	8.00 11.00	<i>Pondělí velikonoční</i> Za Františka a Ludmilu Pometlovy, rodiče a sourozence Žižkovo Pole
19.4.	18.30	<i>Úterý velikonoční</i> Za MUDr. Jiřího Procházku, rody z obou stran a duše v očištění
20.4.	7.30 19.00	<i>Středa velikonoční</i> Dolní Jablonná

21.4.	18.30	<i>Čtvrtek velikonoční</i> Za poděkování a za dar života
22.4.	18.30	<i>Pátek velikonoční</i> Za živé i zemřelé z rodu Hladíkových a Mackových
23.4.	18.30	<i>Svátek sv. Vojtěcha</i> Za rodiče Štefovy, živé i zemřelé z obojí strany, vnoučata a duše v očistci
24.4.	8.00 9.30	2. neděle velikonoční Na poděkování za dar společné cesty s prosbou o požehnání Za farnost
25.4.	7.30	<i>Svátek sv. Marka, evangelisty</i>
26.4.	18.30	Za Václava a Františka Řezníčkovy, rodiče, za všechny živé i zemřelé z toho rodu a za Františka Pibila
27.4.	7.30 18.30	Za Stanislava a Vlastu Bártovy, syna Stanislava a celý rod Česká Jablonná
28.4.	18.30	Za Jaroslava Kamaráda a ten rod
29.4.	18.30	<i>Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy</i> Za rodinu Sobotkovu a živé i zemřelé z toho rodu
30.4.	18.00 18.30	Žižkovo Pole (s nedělní platností) Za farnost (s nedělní platností)
1.5.	8.00 9.30 11.00	3. neděle velikonoční Za Annu a Václava Hausváterovy a ten rod Za kněze, kteří zde působili a žijí Stříbrné Hory

Změna bohoslužeb vyhrazena.

Apoštolát modlitby
Úmysly na duben 2022

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže: Za zdravotníky

Modleme se za zdravotníky, kteří s velkým nasazením pečují o nemocné i starší lidi, aby zejména v nejhudších zemích byli účinně podporováni ze strany vlády i svého okolí.

Národní úmysl: Za nová kněžská a řeholní povolání

Modleme se za ty, kteří uvažují o povolání ke kněžství, jáhenství a zasvěcenému životu, aby poutivě naslouchali Pánovu hlasu a odvážně odpověděli na jeho volání

Farní úmysl:

Prosme za mír na Ukrajině i na celém světě

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Anděl Páně...

Eva Bártová

POJĎTE KE MNĚ, VŠICHNI
UPRACOVANÍ A OBTĚŽKANÍ, A
JÁ VÁM DÁM ODPOČINOUT.

Mt 11:28

@uzdysbohem

Vydává Římskokatolická farnost Příbryslav, Kostelní 267, 582 22 Příbryslav,
www.farnostpribyslav.cz, facebook.com/FarnostPribyslav,
bankovní spojení: Č. S. 1120706379/0800

Kontakty: fara: 736 513 352 (kancelář); P. Pavel Sandtner: 605 727 555;
e-mail: fara.pribyslav@seznam.cz;

Redakce: P. Pavel Sandtner, Eva Bártová, Zdeněk Matějka, Eliška Pometlová.
Příští číslo vyjde 1. 5. 2022 (uzávěrka pro toto číslo je 22. 4. 2022).

Příspěvky, fotografie do Římsy můžete zasílat na adresu
flpribyslav@seznam.cz nebo je předat na farním úřadě v Příbryslavi.

Určeno pro vnitřní potřeby farnosti. Neprodejně.

Vychází za technické podpory firmy ACO Industries k. s., Příbryslav
